

Ændringer i fire Afdelinger og under de fire første af de Afdelinger at henføre saadanne Ændringer, mod hvilke der efter min Opfattelse ikke kan rejses nogen afgørende Indvending, medens Ændringerne i den fjerde Afdeling er af den Beskaffenhed, at de berører Navigationsforslagets Hovedprincipper, saaledes som det blev fremholdt ved den oprindelige Forelæggelse i dette Ting.

Til den første Afdeling henfører jeg de Lempelser i Kravene til Navigatorer, som er blevet indført i det andet høje Ting. Jeg nævner som Eksempel i saa Henseende de nedskrevne Krav til Søfartstjeneste for Fiskeskippere, Sætteskippere og Kystskippere, og jeg nævner endvidere i denne Forbindelse, at man har lempet den oprindelig foreslaaede Bestemmelse derhen, at Styrmandsbeviset nu skal give Adgang til at føre Sejlskib paa indtil 400 Tons i al Fart, medens den foreslaaede og af Lands-tinget vedtagne Bestemmelse gik ud paa, at Grænsen sættes ved 200 Tons og kun i Fart paa Nord- og Østersøen. Hvad nu angaar disse Lempelser, kan det i og for sig være meget tiltalende at imødekomme foreliggende Ønsker om at nedskrive Kravene til et Mindstemaal. Det forekommer mig imidlertid, at det her maa være Sagskundskaben, der fører det afgørende Ord. Og jeg skønner ikke rettere, end at man ved de saaledes foretagne Lempelser er gaaet ned under det Mindstemaal, som Sagskundskaben i Form af Udvalget af 1911 havde anset for forsvarligt. Jeg nævner i saa Henseende de Krav, der stilles for at erhverve Bevis som Sætteskipper. Her havde Udvalget af 1911 foretaget den Lempelse i den nugældende Ordning, at Kravene til Matrosfarten nedskrives fra 12 til 6 Maaneder, men samtidig havde Udvalget saa hævdet Nødvendigheden af, at det samlede Krav til Søfartstjenesten sættes til 4 Aar regnet fra det 15. Aar og til 3 Aar regnet fra det 17. Aar. Disse Krav er i Folketinget nedskrevet til henholdsvis 3 og 2 Aar, altsaa en Nedskrivning med henholdsvis 25 og 33 pCt.

Til den næste Afdeling af Ændringer henfører jeg saadanne, der indeholder Indrømmelser til den ene interesserede Part, men saaledes, at de kan siges at være vundne paa anden Parts Bekostning. Jeg nævner som Eksempel i saa Henseende de Regler, der nu er foreslaaet indførte med Hensyn til Maskinpasseres Adgang til at betjene Skibsmaskiner. Den nu bestaaende Ordning er den, at Maskinpassere ikke maa betjene

valget af 1911 foreslog at hæve denne Grænse til 125 H. K., men ganske vist under Indsigelse fra Maskinmestrenes Repræsentant i Udvalget, Maskinmester Mortensen, der hævdede, at der derved i fremtrædende Grad blev gjort Indgreb i Maskinmestrenes næringsretlige Forhold. Ikke desto mindre har man nu i Folketinget skrevet denne Grænse op til 150 H. K., og derved er man altsaa gaaet Maskinmestrene endnu nærmere. Jeg nævner endvidere i denne Forbindelse, at Kravet om, at der i Sejlskibe paa 300 Tons paa Fart i fremmede Verdensdele skal være to, der har Styrmandsbevis, er ændret derhen, at dette Krav først gælder for saadanne Sejlskibe paa over 400 Tons. Jeg skal ikke kritisere denne Bestemmelse, idet jeg indrømmer, at Sejlskibsfarten virker under meget vanskelige Forhold — den har i det hele taget efter alt at dømme haft sin bedste Tid, og der er vist god Grund til at gøre Sejlskibsrederne enhver rimelig Indrømmelse —, men det staar dog for mig saaledes — det kan jo være, jeg tager fejl —, at den Styrmand, som paa Sejlskibe paa mellem 300 og 400 Tons i Fart paa fremmede Verdensdele nu vil blive ene om Styrmandstjenesten, faar strengere Vilkaar end under de tidligere foreslaaede Bestemmelser, ifølge hvilke der skulde være to med Styrmandsbevis.

Den tredje Afdeling af Ændringer omfatter saadanne, som ikke kan siges at udæske Kritikken, eller som endog i det væsentlige maa godkendes. Jeg anfører der Indførelsen i Navigationsloven af Eksamenkravene, som de to ærede foregaaende Talere jo ret udførligt har omtalt. Det staar ogsaa for mig saaledes, at det var naturligere, at disse Eksamenkrav fastsloges ved kongelig Anordning, men jeg kan ligesom det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) sige, at da det nu i den paagældende Paragraf bestemmes, at Eksamenkravene skal undergives en Revision i Rigsdagen inden 5 Aars Forløb, vil jeg ogsaa kunne tiltræde den paagældende Ændring. — Under denne Afdeling henfører jeg ogsaa Bestemmelsen om, at der kan oprettes Fortsættelseskursus for Navigationslærere; endvidere, at Kravet om Antallet af Eksaminander ved de forskellige Navigations-skoler er nedskrevet saaledes, at der nu ikke stilles saa strenge Fordringer for de godkendte Navigationsskoler i saa Henseende, for at disse kan bevares som saadanne. Endelig anfører jeg Bestemmelsen om, at der stilles forøgede Tilskud til Raadighed som Understøttelse til Elever navnlig under Hensyn til disses Trang, en Be-